

14) Første behandling af lovforslag nr. L 17:

Forslag til lov om ændring af lov om afgift af benzin.

Af ministeren for skatter og afgifter (Foi-ghel).

(Fremsat 7/10 86).

Sammen med denne sag foretoges de under punkterne 15–18 på dagsordenen opførte sager, nemlig:

15) Første behandling af lovforslag nr. L 18:

Forslag til lov om ændring af lov om afgift af visse olieprodukter.

Af ministeren for skatter og afgifter (Foi-ghel).

(Fremsat 7/10 86).

16) Første behandling af lovforslag nr. L 19:

Forslag til lov om ændring af lov om afgift af elektricitet.

Af ministeren for skatter og afgifter (Foi-ghel).

(Fremsat 7/10 86).

17) Første behandling af lovforslag nr. L 20:

Forslag til lov om ændring af lov om afgift af gas.

Af ministeren for skatter og afgifter (Foi-ghel).

(Fremsat 7/10 86).

18) Første behandling af lovforslag nr. L 21:

Forslag til lov om ændring af lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v.

Af ministeren for skatter og afgifter (Foi-ghel).

(Fremsat 7/10 86).

Lovforslagene sattes til forhandling.

*Forhandling***Hans Hækkerup (S):**

Vi er i Socialdemokratiet tilhængere af, at der i en situation med faldende energipriser, målt i danske kroner, sker en forhøjelse af energifgifterne, sådan at tilskyndelsen til at foretage energibesparende investeringer fastholdes.

De lovforslag, som regeringen har fremsat om en forhøjelse af energifgifterne, indebæ-

rer i hvert fald i teorien en fiksering af niveauet i marts 1985, og det er faktisk det tidspunkt i danmarkshistorien, hvor energipriserne var de højeste nogen sinde. Man kan spekulere over, hvorfor det netop er det niveau, regeringen har valgt at fikserer til, men det er det altså.

Vi synes, det ville være fornuftigt at fastsætte energifgifterne ud fra energipolitiske målsætninger, og ved en gennemlæsning af det, regeringen har fremlagt her, kan vi konstatere, at det mener regeringen i hvert fald ikke. Det er selvfølgelig også klart. Sandheden er, at regeringen har et andet formål med sine afgifter, nemlig at skaffe et provenu til statskassen. Afgiftsforhøjelserne er en del af en samlet økonomisk politik, der har medført en skævere fordeling af indkomster og formuer i dette land de sidste år.

Regeringen har også – og det synes vi er meget væsentligt – gennem sin nedskæringspolitik begrænset befolkningens muligheder for at spare på energiregningen. Nedskæringen af bloktilskuddene til kommunerne har forringet mulighederne for at udbygge den kollektive trafik. De 300.000 familier, der bor i privat udlejningsbyggeri, kommer til at bære den fulde afgiftsforhøjelse, fordi regeringen fjernede isoleringstilskuddet fra den 1. januar 1985.

Det byggestop, regeringen har gennemført som en del af denne såkaldte kartoffelkur, omfatter også de kommunale investeringer i energi. Den renteaftgift, som regeringen nu har lagt op til, vil i mange tilfælde ramme lån, der er optaget til vedvarende energianlæg.

Det virker også skævt på os. Tager man f.eks. en landmand, der har optaget lån i ejendommen til at finansiere en vindmølle, vil han normalt slippe for at skulle betale afgift, mens en lang række andre mennesker, der har investeret i vindmøller for at få energi til eget forbrug, kommer til at betale afgiften. Det er fuldstændig tilfældigt, hvem der kommer til at betale, og hvem der ikke kommer til at betale.

I det hele taget har vi de sidste mange år forsøgt at få sat penge af på finansloven til vedvarende energi, men hver gang har regeringen og dens radikale støtteparti stemt imod vores forslag om at give flere penge til vedvarende energi.